

sine Varer, kommer man til Urimelighed eller til, at Staten skal betale for Forjendelse i en aldeles urimelig Grad. Den Subvention, vi have her, er ingenlunde ringe, og jeg tror ikke, der vil blive ret Meget tilovers for dem, der faae den. Efter det Skøn, jeg har, er den for Tiden 150,000 Kr. Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad jeg allerede forleden Dag udtalte, at alle vore Forbindelser tilsammen, Kiel-Korsør-ruten, Dampfærgeruten o. s. v., koste os tilsammen, saavidt jeg kan opgjøre i Dieblifket, lad os sige 200,000 Kr. om Aaret. Det er den Subvention, vi maa give, for at holde Forbindelsen med Skibe vedlige i Indlandet over Bælterne, Kiel-Korsør, Gøteborg o. s. v. Det, som man betaler extraordinært for denne Forbindelse, er 150,000 Kr. Jeg tror forøvrigt, at Taxterne ere meget passende, og at det er uberettiget, naar man vil anlægge den samme Maalestof, som naar man indlader det i sin egen Havn og i sit eget Skib for at føre det direkte til England. Jeg skal illustrere det med et lille Exempel, hvis Berettigelse de vistnok Alle ville erkjende. Lad os tænke os, at en Mand staar i Aarhus og vil reise med et Parti Varer til Kjøbenhavn, saa kan han vælge 3 Veie — maaske flere — men der er navnlig tre, han kan vælge. Han kan tage med Dampskib direkte til Kjøbenhavn, over Kalundborg ind til Kjøbenhavn og endelig gennem Fyn over Vand til Kjøbenhavn. Hvis han nu opstiller den Beregning, at den direkte Dampskibsforbindelse til Kjøbenhavn maa koste de og de Kroner, og han saa vil have, at de andre Veie skulle koste det Samme, saa er det en Fordring, der fornuftigvis og tagtmæssig ikke kan fyldestgøres. Alfurat saadan gaar det ogsaa, naar man med Hensyn til Ruten over Vand, danst Jernbane til Esbjerg, Dampskib fra Esbjerg til Parkeston og saa Jernbane fra Parkeston til London, opstiller den Fordring, at det ikke maa koste Mere end fra en, danst Havn til en engelsk Havn. Det er umuligt, medmindre Staten betaler det Hele, og han selv i hvert Fald kun en forbindende Del deraf.

R. Jensen: Jeg vil gjerne tillade mig at fremkomme med en lille Bemærkning med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 209. Jeg kan naturligvis ikke gjøre mig Haab om, at dette Vædringsforslag vil blive forkastet, efter at hele Udvalget har indstillet det til Vedtagelse, men jeg vil dog gjerne tillade mig at henlede saavel den ærede Ministers som det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at Forholdene derovre jo

hvad ogsaa Ministeren for nylig udtalte, ere meget daarlige (Afbrudelse af Berg). Ja, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds siger, at det kjende vi Allesammen. Jeg har derfor det Haab, at det skal lykkes at faae en Omordning der en Gang, om ikke før, saa naar vi komme til at bygge Stationsbygninger efter en anden Maalestof end hidtil. Jeg tror, at naar der er Tale om, at vore Baner give et saa lille Driftsoverflud, har dette ogsaa for en stor Del sin Grund i, at vi bygge for kostbart ved vore Stationer. Jeg tror, at det vilde være at foretrække baade for Trafiken og for Jernbanebestyrelsen, dersom Stationerne vare noget mindre kostbare, men noget mere bekvemme. Maa jeg saa føie til, om der ikke, naar Udvalget og Ministeren tager dette Forslag under fornøjet Overveielse, da er Grund til i Forbindelse dermed at tage Hensyn til, at der mulig vil komme en anden Bane til Nyborg — i hvert Tilfælde er den forudsat ved tidligere Lovgivning — for at vi ikke skulle se det Samme gjentage sig en Gang til, at det bliver nødvendigt at flytte Stationen. Det er kun disse Bemærkninger, jeg vil tillade mig.

Ordføreren (Holstein-Vedreborg): Jeg skal kun udtale min Beklagelse over, at den ærede Minister ikke synes at være tilbøjelig til at gaa ind paa at tage Spørgsmaalet om Jernærkesystemet under nærmere Overveielse, thi der vilde derved kunne spares ganske overordentlig for Landets Producenter, det er der ingen Tvivl om. En nærmere Diskussion herom nu er jo imidlertid uden Nytte. Med Hensyn til den ærede Ministers Bemærkning om Gjedserbanen er det jo selvfølgeligt, at Thinget, ligesom det tidligere har taget et bestemt Forbehold, saaledes ogsaa nu fastholder sit Forbehold om Ret til at gjøre Ansvar gjældende og fastholder sin Protest imod Berettigelsen af det af Ministeriet foretagne Skridt, medens selvfølgelig Udvalgets Flertal er entigt om at fraraade for Tiden at reise et nyt Strids-spørgsmaal i denne Sag ved at indtage en fra i Fjor forskjellig Holdning og at optage den tidligere omtalte Regtelse. Overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds skal jeg ikke komme nærmere ind paa Gjentakelser; vi have jo talt længe nok derom. Jeg henviser til de Udtalelser, der ere faldne for et Par Dage siden og skal ikke komme nærmere ind derpaa, det vil jeg anse for overflødig. — Med Hensyn til Parkeston-Ruten skal jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at Thinget, idet det vedtager at udstemme disse Ord: „det forenede